

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 3731 scol.

CONCURS.

Cu începutul anului școlar 1887/8 sunt de a se conferi din fondurile arhiepiscopale următoarele stipendii.

1. Un stipendiu de 100 fl. și unul de 60 fl. din *fondațiunea Francisc-Iosefină* pentru studenți de ori ce categorie.

2. Un stipendiu de 100 fl. și două câte de 60 fl. din *fondațiunea Coloea* pentru studenți de ori ce categorie.

3. Un stipendiu de 50 fl. din *fondațiunea Peio-vici* pentru un student la scoalele medii.

Aspiranții la aceste stipendii au să-și aștearnă suplicile la consistoriul arhiepiscopale până la 10/22 August a. c. accludînd documentele următoare:

a) atestat dela oficiul parohial din comuna, la care aparțin, despre aceea, că sunt români greco-orientali;

b) testimoniu școlastic despre progresul făcut în studii în anul din urmă, respective testimoniu de maturitate;

c) atestat medical, că sunt trupesce sănătoși;

d) atestat dela primăria comunală despre pozițiunea socială a părinților sei și despre starea lor materială;

e) eventual alte atestate recomandătoare.

Suplicații au a numi în suplicile lor institutul de învățămînt, la care voiesc a-și face studiile.

Sibiu, din ședința consistoriului arhiepiscopale, ca senat școlariu, ținută în 9 Iuliu, 1887.

Consistoriul arhiepiscopale.

Sibiu, 10 Iuliu.

De câte-ori ne-am îndreptat privirile asupra institutelor culturale din Ungaria, totdeauna a trebuit să ni se amărăscă sufletul față de greutățile, ce se fac tinerilor noștri pe la diferitele gimnasilor, licee și colegii. Bucuros am voi, ca tinerii noștri să cerceteze institute de cultură românești, dar referințele locale cer imperios, ca unii părinți să-și concreadă ce au mai scump — pe fi lor, în mâni străine.

Ne-au venit la mână multe programe dela diferite gimnasilor de stat și confesionale, și din ele am vădit, că, cam câți tineri avem și ce progrese fac

tinerii noștri. Nici unul din acele programe nu ne-a putut aduce mai multe nedumeriri ca programul gimnasialului din Alba-Iulia, de pe anul școlar 1886—87.

Mai întâiu de toate să ne oprim la partea materială.

Până când didactrul pentru tinerii romano- și greco-catolice este de 5 fl. la an, pe atunci tinerii de confesiunea ortodoxă nu pot avea intrare în acel gimnasiu decât dacă plătesc didactrul îndoiti.

Am auzit multe, și am cetit multe despre netoleranța bisericii catolice, dar ca ea să fie așa de îngustă la inimă pentru fi bisericii noastre nu am fi crezut nici odată, de nu am vedé aceasta negru pe alb în programa anului acesta. Numărul tinerilor dela acel gimnasiu nu este mare și dacă e să dăm creșmînt programei, apoi el să urcă la 200, dintre cari 23 de confesiunea noastră, ear 29 de cea gr.-catolică. Celelalte confesiuni nu ne împoartă, dar ne genează totuși, că tot în acel gimnasiu sunt 32 de jidani și că noi gr. orientalii trebuie să plătim didactrul egal cu jidanii. Un lucru genant acesta dela un capitol crescinesc cu averi mari, ai cărui canonici pot pune și perde în scurt timp sume aproape la 100 de mii, jucând la loterii, pe când dela tinerii noștri și dela părinții lor cei săraci îi lasă inima ca să stoarcă la an 115 fl. v. a. E mică și neînsemnată suma aceasta, dar ea ne înfătoșază în colori vii pedecile, cari vor să ne pună în mersul nostru cultural de o parte, ear de altă parte în tacașă dublă nu vedem decât o undiță, cu care vor să prindă pe tinerii noștri, ca să treacă, dacă nu la romano-catolici, cel puțin la greco-catolici. Să le fie de bine! Creștam la răvaș un lucru, care pînă aci se parea de necredut, că adică pentru noi și pentru tinerii noștri sunt multe pedeci, multe nădrăvăni, cari undeva sunt și trebuie să fie ridicole, dar la noi ele pot avea loc și se pot preface în sistemă de a ademeni pe părinți, ca să se facă niști, cum bunăoară o fac unii acum cu tacașă sidocșială, punînd pe credințioșii noștri la probă pentru bagatelul de 10 cr. la an. — Am voi să scim, dacă frații noștri dela Brașov și Brad urmează și ei așa frații de alte confesiuni și dacă cumva așa urmează, să-i rugăm, să nu o facă aceasta, ținînd cont de învățătura biblică. Să dovedim noi, că deși mai săraci, ținem mai bine cont de prescripțiile evangheliei, decât bogății cei din Alba-Iulia, cari au inimă numai pentru gr. catolici.

Mărturisim, că tare cu greu ne ocupăm cu această întrebare delicată, care de câte ori se discută, provoacă susceptibilități, dar nu noi inițiam, nu noi

punem la cale această divergență confesională, ci cei mai tari și mai puternici ca noi, și apoi de ce să nu se scie aceasta în cercurile noastre, ca să fim orientați, că în lupta noastră pentru existență nu numai de o parte suntem atacați, ci de toate părțile și în fine, că armele, cu cari luptăm nu sunt egale, ci noi numai în defensivă am fost totdeauna și în defensivă vom se rămănem și față de această întrebare, sulevată și pusă la cale de o biserică, care și ea învață principii morale despre iubirea de aproape, ca în pracă să se prezenteze de o adversară a tot ce nu e catolic și a tot ce poartă pîr lung și barbă.

Să trecem la cealaltă parte a programei, unde tinerii se impart: „*Nyelv szerinti*” sau: după limba.

Ne-am datat a judeca noi românii ardeleni, că tot ce e de confesiunea gr. orientală sau gr. catolică sunt români și în credința aceasta trăiesc și românii de pe saté afară de unii misionari de prin Bucuresci.

Credința aceasta a noastră trebuie să se sgudue astăzi din temelile ei în fața programei gimnasialului dela Alba-Iulia, deoarece acolo nu află nici un român, fără află unguri români, unguri nemți-români și unguri boemi-români, o împărțire cinică în felul ei, care la prima ochire se înfătoșază românului ca o povesté din 1001 de nopți. Noi scim, că sunt români pe la gimnasilor străine, cari vorbesc și trebuie să vorbească limba maghiară, limba germană, după cum e limba de propunere a gimnasialului, dar nu ne trece prin cap ca să existe școlari maghiaro-români, maghiaro-nemți-români și maghiaro-boemi-români și incurcarea făcută cu tendință, ca să nu se vadă, că cu toate lipsele noastre, cu toate că nu avem stipendii pentru tinerii noștri, fundațiuni și alte beneficii în Alba-Iulia, totuși 52 de tineri din 200 sunt români.

Această manoperă scim, unde își are isvorul. Datele aceste merg la ministrul de culte și el află acolo tot ce-i trebuie, numai români ba. Află dl ministru, că sunt unguri, cari știu românește, dar nu află și români, cari știu ungurește, și neaflîndu-o aceasta apoi între tunete și fulgere e silit să strige organelor sale, că ungurii se românează și că trebuie pusă la cale remaghiarisarea lor.

Și ministrul de va lua în mână programa din Alba-Iulia nici nu poate să purceadă altcum, ba noi dicem mai mult, l vor prinde fiori, când va găsi acolo negru pe alb, că 156 de tineri știu și vorbesc românește, un simptom acesta, care scoate la iveală că și când gimnasiul ar avea caracter românesc, de-

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istoria.

(Urmare.)

Protopopiatul Trestii

s'au luat lucrarea aceasta în 27/16 Iuliu a. 1787 în viziție canonicăască.

197. **Trestie.** Protop. Iosif Simziana, are singelie.
P. Petru Simziana, are singel.
Protoc. circ. are deplin și a bisericii așisderea.
198. **Herțegani.** P. Solomon Popovici.
P. Dănilă Popovici, are întărirea.
Protocolul circ. are cu săvîrșitul Septembrie 1780 scris, și a bisericii.
199. **Crăciunestii, Erminda și Pesterea.** P. Nicolae Munteanu, are singel.
P. Dănil Popovici, are sim.
Acest dintr'untăi n'are protocol, și al doilea au arătat cumcă la dascălul este.
200. **București.** P. Ioan Tiu, are singelie.
P. Opre Petru, are singelie.
P. Ioan Popovici.

201. **Cristor și Zdrapteni.** P. Daniil Popovici, are singel.
P. Gabor Nemes, are singelie.
Protoc. circ. are scris.

202. **Stanija.** P. Iosif Crăciun, are întărirea.
Protoc. circ. n'are, fiind că nu scie scrie, lipsa este să meargă la o școală.

203. **Burcestii.** P. Adam Popovici, are întărirea.
Protoc. circ. are până Decembrie a. 1786 numai jumătate are scris, și a bisericii n'are —

204. **Blăjeni.** P. Ioan Ciocanu.
Protocolul celor porunci are cu săvîrșitul anului 1786, ear protocolul celor botezați și cununăți, asemenea și celor morți n'are.

205. **Michăleni.** Po. Michaiu Bucur, are singelie.
Protoc. circ. are numai cu unul acesta scris, și a botezaților n'are, nici după formularul scris.

Are prot. circ. până la 3 Dec. a. 1786 scris, și a bisericii are.

P. Daniil Popovici, are singel.
P. Gabor Nemes, are singelie.
Protoc. circ. are scris.

P. Iosif Crăciun, are întărirea.
Protoc. circ. n'are, fiind că nu scie scrie, lipsa este să meargă la o școală.

P. Adam Popovici, are întărirea.
Protoc. circ. are până Decembrie a. 1786 numai jumătate are scris, și a bisericii n'are —

P. Ioan Ciocanu.
Protocolul celor porunci are cu săvîrșitul anului 1786, ear protocolul celor botezați și cununăți, asemenea și celor morți n'are.

Po. Michaiu Bucur, are singelie.
Protoc. circ. are numai cu unul acesta scris, și a botezaților n'are, nici după formularul scris.

206. **Valea Bradului.** Au murit preotul Ioan Popovici la 8 Febr. 1787.

207. **Brad.**

208. **Also-Luncoiu, Scroafa și Felșu-Luncoiu.** P. Solomon Cioclean, are singel.
Proto. are circularelor și a bisericii are scris.

209. **Baița, Kali-manesti, Saliste și Căinel.** Popa Daniil Popovici are singelie.
Protoc. circ. numai până la 1783 au scris, și a bisericii are scris după formularul.

210. **Curechiu.** P. Ioan Popovici, are singel.
Protoc. circ. n'are, ci este la scris, și a bisericii numai pe două foi.

211. **Suliget.** P. Petru Avram, are singel.
Fiind el acum de curînd aici pus, n'are deplin scris și a bisericii așisderea.

212. **Fornadia și Căinel.** P. Dumitru Crișan, are sim.
Protoc. circ. numai n'are deplin scris, și a bisericii numai pe vr'o două foi are scris.

(Va urma.)

oarece peste 3 părți din 4 vorbesc și au cunoștința limbii române.

Măne, poemăne cauza are să treacă prin cenzura celor din Cluș și apoi opoziționalii de acolo lesne vor scrieri, că gimnasiul catolic este un focular de românizare și are să se șteargă și să se prefacă în gimnasiu de stat, cum s'a prefăcut bunăoară cel din Sibiu și în țările din urmă cel din Baia mare.

Eată unde merg oamenii cu estravanțele și cu întotochiarea adevărului.

În loc de a scrie verde, că sunt atâta români, atâți maghiari, germani, jidani etc. se pun și scot la cale o invențiune nouă după limbi, și, fără să-i tragă seama, că se joacă cu focul, scot 156 de tineri, cari vorbesc limba română. Acum una din donă, sau că toți 156 sunt români, sau că sunt numai 52 și aceștia au românizat pe ceilalți 104 și numai 44 au rămas neînveninați de veninul românizării și fiind că noi nu suntem în clar, direcțiunea numitului gimnasiu ne rămâne datoare cu acest răspuns, pe care noi din cifre nu-l putem ceti, cum se cade și cum corespondue cu realitatea.

În ce privește schimonosirea numelor tinerilor și de prisos a mai vorbi, acolo află omul Muntyan, Botyan, Frink, Mark, Beni, Bergyan, Ornya, Peter și alte schimonositori, după cum i place profesorului și după cum are cunoștințe limbice, că Muntean se derivă dela munte sau munte etc.

Limba română nu s'a propus — dar de ce să se și propună, când 156 din scolari vorbesc românește unul ca unul.

Revista politică.

Negoțierile între monarchia noastră și România cu privire la încheierea convențiunii vamale au rămas o vorbă moartă. Numai din când în când cei-ce suferă mai tare mai ventilează câte ceva, că veți doamnă, să îmbețe lumea cu apă rece. Astfel foile vieneze aduc știrea, că dl Michail Cogălniceanu în călătoria sa la Paris s'a oprit și în Viena. De acest prilej s'au folosit însemnații bărbați din Viena, ca să iscodească dela vestitul deputat român, cum e starea economică în România, și-l întreabă și despre șansele unei noue convențiuni cu monarchia noastră. Dl Cogălniceanu a răspuns, că starea e tristă și mai tristă e în Moldova, care are mai mari interese cu monarchia noastră. — Cu toate că deputatul român s'a exprimat cu rezervă, totuși jurnalele vieneze fac fel de fel de combinații și sperază, că în cele din urmă România va trebui să cedeze și să se încheie convențiunea vamală. Ele asteaptă să vină toamna, când se vor deschide camerele României.

Pe semne alegerea principelui de Coburg a fost numai o simplă jucărea a puterilor. Chiar foile berlineze, ocupându-se de aceasta cestiune, o tractează foarte rece, și dic, că însuși principele poartă vina, că aji n'a primit coroana bulgară, de oare ce în negoțierile lui neoficiale cu deputații bulgari n'a fost destul de precaut și rezervat. Aplanarea afacerilor bulgare se vor amâna până atunci, până când întreaga stare politică se va schimba și schimbarea aceasta va fi premerasă de o mare acțiune.

E întreabarea acum însă, că bulgarii rămân în limiste? Semnele de până acum prevestesc îngrijiri, pozițiunea regenții e din nou amenințată. — Diaritul „Nord“ aduce în combinație alegerea principelui bulgar cu nota circulară din anul trecut a ministrului rusesc Giers, în care stă lamurit, că Rusia cu nici un preț nu va primi hotărârile actualei sobranii. Respingera alegerii principelui Coburg o face deci din principiu și nu reflectează de loc la persoană. Tocmai aici însă se dă pe față politica rusească. Ea nu vrea un catolic pe tronul bulgar, și aceasta e cu atât mai mult evident, deoarece dacă Dandianul de Mingrelia ar fi fost ales și de actuala sobranie, Rusia ar fi fost cea dintâi, care ar fi consimțit.

O foaie din Varșovia vestese păreriile regențiilor Stambulov și Nacevici cu privire la alegerea principelui. Eată-le: Principele de Coburg e candidatul Austriei și al Germaniei. Dacă l vom proclama de principe, Rusia sau va tăce și ne va lăsa în pace, sau basată pe tractatul de Berlin va nimici alegerea. Dacă Rusia cantă să zădărnicească soșirea lui Coburg în Sofia, ea o va putea face asta numai cu forța armată, și intervențiunea ei o poate încurca într'un resboiu cu Austria. Un conflict ruso-austriac ne poate fi numai de folos, deoarece va avea de urmare un conflict european. Deși Rusia poate nu va fi învinsă, dar va fi slăbită, cât nu ne va mai putea amenința independența.

Ieremiadele „Tribunei.“

II.

Inspăimântat „Românul“ din București de celea ce cetise în „Tribuna“ despre Blaș, și cunoscând din

coloanele „Tribunei“, cât este ea de vorbăreață, când este vorba de Metropolia din Sibiu, cugeta, că tot astfel va fi și față cu Blașul, dacă odată s'a apucat de el, și îi cere deslușiri:

„Rugăm pe confrății nostri dela „Tribuna“, — dice „Românul“ — să revină asupra lucrului, să ni-l espană cu toate amănuntele, să ne arete ei, asupra căror din capii de astăzi va avea să cadă pentru eternitate înfiorătoarea răspundere a acestui opoziții? care se numește toleranța limbei române în Blaș cu colorariul se de-grădătoriu: limba maghiară în gimnasiul din Blaș.“

Inspăimântată acum la rëndul seu „Tribuna“, de urmările, ce ar avea pentru „Institutul tipografic“ dacă ea ar continua cu destăinuirile din Blaș, se face cu nêrav, și deneagă ori-ce deslușiri.

Ce mai vreați dela noi — dice?

Au nu știți voi? că programul ce l'am urmat noi dela înființarea „Tribunei“ a fost, că din toată lumea românească numai Blașul să-l cruțăm, să-i facem curte chiar, și tocmai pentru ca să-i vedem aceasta: am decis că redactorul diaru-lui nostru să fie totdeauna gr. cat., ceea-ce am și urmat chiar și cu cei doi redactori interimari, ear pe ceilalți români ne-am propus să-i câștigăm prin terorizare.

Cu Blașul ne-a succes, dar cu ceilalți ni-a mers foarte rău, că în loc de a-i câștiga prin terorisări, mai tare i-am învrășbit, și aji mâne o să isprăvim și cu fondul acționarilor, căci nici acela nu este fără fund.

De ce tot noi și eară noi să ne băgăm mâna în vespi?

Diceți, că pentru aceasta „Tribuna“ va avea aprobarea și mulțumirile românilor adevărați?

Ce va să dică asta? „Was kofich mir da-für“?! (veți „Tribuna“ din 23 Iunie n. 1886.)

Datu-ne-ați voi cândva ajutor în bani și cu sfatul, de ve simții îndreptăți să ne cereți ca să ne învrășim și cu Blașul?!

„Nu scim nimic!“ („Nu știu, n'am vădut“ dice țiganul, când îl iei de scurt pentru o faimă, ce o respândise el.)

Apoi și dacă ar fi adevărate celea ce le-am spus noi, nici Metropolitul nici consistoriul din Blaș nu sunt de vină, ci de vină sunt Români, și anume: „denunțianții de toate soiurile, slugarnicii de toate soiurile“ și speculanții de toate soiurile“ din patrie, cu tovarășii lor din România.

Aceștia sunt agenții maghiarilor, cari ne denunță pe noi și denunță pe blășeni.

„Și dacă sunteți curioși a cunoaște și cu numele pe acești denunțianți și agenți ai maghiarilor, eată vi-o spunem, că sunt: Dr. Aurel Mureșan, Vincentiu Babeș, Pavel Rotariu, cu toți cei ce aderă la densii, apoi metropolitul Miron, „matadorii“ dela „Albina“, episcopul Meșian cu întreaga ceată a slugilor lui și Dr. Ios Gall, cu toți ce sunt de o potrivă cu d-sa.“

Aceștia s'au conjurat asupra capului nostru și asupra Blașului, și în tovarășie cu irredentistul Secășanu formează o „ligă secretă.“

În luptă cu această ligă am ajuns noi, unde suntem și a ajuns Blașul ce-ace este.

Aceasta este în prosă răspunsul „Tribunei“ la provocarea „Românului“, ear turnate aceste dureri în stilul oficial al „Tribunei“, eată cum apar ele în nrul 147 dela 2 Iuliu v.

„E multă miserie în viața de aji a românilor (multă de! Red. „Tel. Rom.“) și în timp de câțiva ani „Tribuna“ foarte adese-ori a trebuit să ia asupra ei odiul de a spune cele mai supărătoare adevăruri, încât n'are să se mire nimeni, dacă în cele din urmă vom întreba: De ce totdeauna „Tribuna, și numai ea?!

„Colegii nostri dela „Românul“ știu și ei, cum atunci pe când susțineam cauza națională, și eram înglodăți în procese de presă, mai aveam să ne luptăm și cu frații nostri români. N'a venit nimeni să ne dea vr'un sfat, nimeni n'a venit să ne îmbrățeze, nimeni nu ne-a întrebat, cum o mai ducem, cum purtăm cheltulele, dacă nu cumva ne apasă prea greu sarcina, nimeni n'a venit să ne sprijinească, dar mulți au lucrat pe față și prin ascuns contra noastră, mulți s'au bucurat în taină, că acum „ne vom frânge gâtul“ și nu le vom mai sta în cale.“

„Și noi scim, cum am putut să o ducem cu toate acestea, o scim noi, și o va scîi posteritatea.“

„Un lucru însă putem să spunem și acum: că „aprobarea și mulțumirile românilor adevărați,“ nu e de o potrivă cu dușmănia celorlalți.“

Când vorba a fost de supărea „Tribunei“, maghiarii n'au stat niciodată singuri și dl Dr. Aurel Mureșan, dl Vincentiu Babeș, dl Pavel Rotariu dimpreună cu toți cei ce aderă la densii, nu le-au fost agenți mai

puțin zeloși ca metropolitul Miron cu întregul grup de „matadori“ dela „Albina“, ca episcopul Meșian cu întreaga ceată a slugilor lui, ori ca dl Dr. Iosif Gall cu toți cei ce sunt de o potrivă cu d-sa. Ba colegii nostri dela „Românul“ vor fi scind tot atât de bine ca noi, că mai aveau maghiarii agenți și peste hotarele acestei țări, în România, unde sute de oameni merși acolo de aici, fac treburile preținilor și de a casa, combatând „Tribuna.“

Și după toate acestea tot noi avem să luăm odiul asupra noastră, tot numai dela noi cere și „Românul“ deslușiri, tot noi avem să ne facem dușmani!“

„Nu scim nimic! Am spus, ce am aflat, dar am adăugat chiar atunci, că nu scim dacă informațiunile, pe care le-am primit sunt ori nu esacte. Dacă inesacte sunt, nu nouă ni se cuvine să le desmînțim, ear dacă esacte sunt, nu noi avem să dăm lămuririle.“

„Dorim ca ele să nu fie esacte; dacă însă în adevăr așa este, cum noi am dic, respunderea nu trebuie să fie aruncată asupra unui om, nici asupra câtorva oameni, ea cade asupra românilor.“

„Și dacă vrea cineva să scie cum a ajuns Blașul ce a ajuns, n'are decât să-și dea în toată conștiința seama despre pozițiunea grea, pe care le-au creat-o frunțașilor din Blaș denunțianții de toate soiurile, slugarnicii de toate soiurile, speculanții de toate soiurile.“

„O singură vină au „blășenii“ că sunt adese-ori mai mult „blășeni“ ca „români.“

„Nu din întâmplare tocmai acum, când „Românul“ ne cere deslușiri, un alt diar din București și deschide coloanele pentru ca să fim prezentați în ele drept nesce mișei.“

„Români au fost aceia, cari înșinaseră, că una suntem cu irredentistii,“ că noi am făcut proclamațiunea, noi am tipărit-o, noi am răspândit-o; — Români au fost denunțianții, ba încă români „adevărați.“

„Tot un român, ba chiar unul din cei mai „adevărați“ ne face a-um într'un diar din București, următoarea critică.“

(Aici publică un articol al dlui G. Secășan ca răspuns la cele ce le scrisese „Tribuna“ deunădile la adresa deusului și a dlui Dr. Iosif Gall. În acest articol: Îi face înputări că „nu-și poate legitima „Tribuna“ tonul autoritar și de infalibilitate ce și-a însușit în afacerile politice ale românilor de peste Carpați.“ Că de și s'au blamat în aroanța lor de a duce sentimentul public ce dela „Tribuna,“ nu se pot îndrepta, pentru că nu sunt capabili de modestie, ei ei și astăzi susțin „că singuri reprezintă și sentiment public, și partidă națională și aspirații, ear cei ce n'uedr și nujură pe clișeurile lor, sunt și vor rămâne de risul lumii.“ Că efectele educației politice ce „Tribuna“ dă Românilor e demoralisarea, în care au ajuns.“ Că adăncimea ce o prezintă „Tribuna“ între sine și dl Gall e mai mult simulată decât reală.“ Dl Gall urmărește același lucru ca și d-nii dela „Tribuna“ cu deosebire, că el dîntăie și mai franc și pune condițiuni mai puține, ear d-lor sunt mai mistici și pun condițiuni mai multe.“ (Și închee cu „Qui vivra, verra.“)

„E multă miserie în viața de aji a românilor, pentru că oamenii cu rîvnă bună, deși sunt mulți, nu fac cauză comună, nu sar unul pentru altul, nu se ajută nici măcar cu vorba, ba sunt chiar accesibili pentru inspirațiunile rele, pe când cei cu slăbiciuni omenești formează o ligă secretă, și scie tot omul bine informat, că plecând dela dl Gall pe la episcopia din Arad spre metropolia din Sibiu și de aici prin „Albina“ la Brașov șoseci în cele din urmă la dl Stăcășan.“

Cu liga aceasta avem să ne luptăm noi, și luptându-ne cu ea ne facem dușmani, și trebuie să ne impunem adese-ori lucruri, pe care nu le vom; tot luptând cu liga aceasta a ajuns și Blașul ceea ce este, și încă departe va trebui să ajungă, dacă oamenii cu rîvnă bună nu vor înțelege în cele din urmă, că anu să sară și ei unul pentru altul.“

Spațiul coloanelor noastre nu ne permite ca în acest număr să încheiem cu aprețările noastre, o vom face însă în numărul procsim, dar și până atunci, ca publicul nostru meditant asupra lucrului, să cunoască pe toți cei „cu slăbiciuni omenești“ și membrii ai „ligei secrete“, cu cari an de a se lupta cei „fără slăbiciuni omenești“ adevăți „infalibili“ dela „Tribuna“ și din Blaș, comunicăm și numele aceloră din buchetul compus de „Tribuna,“ pe cari ea nu i-a accentuat cu numele, ci numai colectiv cu terminul „matadorii dela „Albina.“

Nu putem scîi pe cine vrea „Tribuna“ să înțeleagă sub „matadori,“ dăm cu socoteală însă, că nu înțelege pe oficialii dela director în jos, ci pe membrii Direcțiunii și poate și pe Directorul executiv.

Aceștia sunt:

Președinte: Iacob Bologa, consiliar alic în pensiuie, v. președinte al Asociațiunei transilvane, fost deputat dietal (1863/4), deputat congresual și sinodal etc. etc.

Membrii ai consiliului de Direcțiune:

George Barițiu, să mai punem și fosti titli ai acestui „ligaș?“ punem numai cei actuali: membru al academiei române din București, și preșe-

dinte al comitetului central electoral al partidei naționale, șef de birou al d-lui secretar I. Slavici.

Ioan Hannia, director seminarial și asesor la consistoriul arhidieceșan și metropolitan, deputat congressional și sinodal, protopresbiter și fost deputat dietal (1863/4).

Ioan G. Ioan, comerciant în Brașov, unul dintre întemeietorii și îngrijitorii gimnasiului român de acolo.

Elia Macellariu, consilier gubernial în pensiune, deputat congressional și sinodal și asesor consistorial, fost deputat dietal (1863/4 și la cea de încoronare.)

Dr. Aureliu Maniu, notar public în Oravița, fost deputat dietal și congressional.

Gligor Mateiu, vechiu comerciant în Sibiu, carele și-a serbat jubileul de 50 de ani ca comerciant încă înainte cu câțiva ani.

Petru Nemeș, notariu public în Brașov, fost deputat dietal, congressional și sinodal.

George Pop, mare proprietariu în Băsești, fost deputat dietal, fost pretore, fost și actual membru al comitetului central electoral etc.

Ioan Popa, avocat și — fie cu iertare — Redactor al „Calicului.”

Ioan Popescu, profesor seminarial, autor al mai multor cărți științifice române, protopresbiter, deputat congressional și sinodal, membru la consistoriul metropolitan și arhidieceșan, fost și membru al comitetului central electoral.

Iosif Sterca Șuluțiu, jude de tribunal în pensiune autorul cunoscutului „Memoriu,” nepot al fericitului metropolit Alecsandru St. Șuluțiu din Blaj, fost vice-comite I fost membru al comitetului central electoral și fost deputat dietal (1863/4) și în fine.

Directorul executiv: Parteniu Cosma, fost deputat dietal, avocat, deputat congressional și sinodal și fost membru și președinte al comitetului central electoral.

Așa-i iubite cetățile, că aceste persoane împreună cu cele arătate cu numele de „Tribuna” toate sunt după caracterul, aplecările, etatea și trecutul lor foarte apte de a forma o „ligă” secretă cu irredentistul Săcașan!

Călătoria Alteții Sale c. r. printului de coroană Rudolf în Bucovina.

(Urmare.)

După amiază-și Alteța Sa a binevoit a visita biserica gr. or. a Paraschivei, unde a fost primit de Em. Sa metropolitan și de un număr considerabil de preoți.

De aici Alteța Sa a plecat la stabilimentul societății pentru industria de lemn și a ferestrelui cu aburi și a privit cu mult interes la toate obiectele stabilimentului, mai cu seamă însă la dibăcia lucrătorilor, cari puseră în mișcare toate mașinile fabricii.

În restimpul prezenței în Cernăuți a principelui de coroană momentul cel mai frumos a fost fără îndoială vizitarea grădinei publice, căci ideea, a aduna în elipsa grădinei acesteia fărâmișarea din împrejurimea Cernăuților merită de sigur toată lauda. Români, ruteni și nemți din suburbile orașului învârtiau jocurile lor naționale împrejurul unui pavilion compus din felurite flamuri ale Austriei și ale provinciilor ei. Alteța Sa imperială a intrat în acest pavilion și a privit cu multă bucurie la aceste grupe interesante, cari chiuiau și jucau. Apoi Alteța Sa a intrat între țărani și a binevoit a vorbi cu mulți din ei. A fost un moment, care își înveselia inima, când vedeai împrejurul viitorului nostru domnitoriu toate națiunile țărănoare noastre, când vedeai, cum toate îl împrejoară și-l aclamează cu un entuziasm fără margini.

Din elipsă Alteța Sa a mers până la așa numitul „stejar împărătesc” care a fost plantat cu ocaziunea jubileului de 25 de ani a căsătoriei M. S. împăratului și a M. S. împărătesei noastre. Una din domnișoarele de onoare, cari erau împrejurul acestui stejar, a oferit Alteței Sale un frumos buchet de rose cu un mănunchiu de argint.

De aici principele de coroană a plecat spre localul societății de tir, unde primit fiind de comandantul Dr. Wexler, a binevoit a-și înscrie în album Prea înaltul Sru nume cu aceeași penană, care M. S. împăratul în anul 1851 a întruibuit-o spre scopul acesta. Alteța Sa, după ce a mai vizitat și spitalul civil al țării, s'a rentors la rezidența Sa, adică la palatul guvernului țării, unde la 6 oare seara a avut loc un dîneu pentru 45 de persoane.

Seara la 9 oare a avut loc conductul cu făclii și serenada, cari au reușit de minune. La serenadă au cântat „societatea germană pentru cântare” cu concursul mai multor ruteni, car societatea filarmonică română „Armonia” a cântat singură. Din cântecele executate 2 au fost germane, unul român și unul ruten.

Cântecul român care se deosebia prin frumoasa melodie și potrivitele versuri este următorul:

Cântec sârbătoresc.

De A. Bugarin. Musica de C. A. Caraș.

Astăzi e ziua de sârbătoare,
Când tot românul însuflețit,
Simte în pieptu-i vers și amoare,
În bucurie nemărginit!

Cântă române plin de mândrie,
Fă-se răsună văi și câmpii,
Lumea se vadă cîn artă, știință,
Și tu te numeri între cei vii!

Caută cu fală în jur de tine
Și dovedește c'ai progresat,
Și că românul numai spre bine
Drept și frăție este plecat!

Iluminarea orașului a fost foarte splendidă, mai cu seamă reședința a fost imponentă și unică în felul ei.

Sâmbătă dimineața la 6 oare Alteța Sa a părăsit Cernăuți. De ambele laturi ale drumului până la stațiunea grădinei publice era adunată o mulțime de public. Pe la 5¹/₄ oare Alteța Sa insotit de Br. Pino și de suita Sa părăsi edificiul guvernului. Tot drumul Alteța Sa a fost întâmpinată cu strigăte. La stațiunea „Grădina publică” pe lângă acele persoane, care l'au întâmpinat la sosirea Sa în Cernăuți îl așteptau pe înaltul oaspe și alumnii cu membrii societății „Armonia.” De-a stînga cortului anume clădit pentru Alteța Sa era așezată o companie de onoare. La aripa dreaptă a companiei erau postați ducele de Württemberg, generalul-major Schroff, locotenent-colonel de Pflugl și adiutantul maior Orsini-Rosenberg. Înaintea companiei stătu trăsura, Alteța Sa se cobori, primii din partea generalului-major Schroff raportul și se duse apoi în pavilion. La intrare îi anunță consilierul de Claudy, că trenul e gata de plecare. Apoi Alteța Sa pași spre căpitanul țării și mulțimindu-i cu cuvintele cele mai cordiale pentru toate ostenețele sale îi întinse mâna, se întoarse apoi către primarul orașului, îi mulțimi și acestuia pentru primirea cea frumoasă ce a avut-o în Cernăuți și după ce își luase adio și de la mitropolitul, se sui în tren, în care se urcaseră deja căpitanul țării și Br. Pino. Sub strigăte vie de „Să trăiască,” trenul se puse în mișcare spre Rădăuți.

De la Cernăuți până la Rădăuți erau postați de-a lungul liniei căii ferate locuitorii satelor învecinate în frunte cu preoții și antîștii comunali, cari l'întîmpinau pe Principele nostru cu strigăte de „să trăiască.” La gara Hadicfalva, care era foarte frumos decorată îl așteptau pe înaltul oaspe pe lângă deputațiunile din districtul Șireț și Suceavă, ministrul de agricultură Falkenhayn și alții.

Precis la 8 oare sosi trenul separat la stațiunea drumului de ter Hadicfalva. Aici se cobori Alteța Sa imperială din tren dimpreună cu suita Sa, fiind întâmpinată cu „Să trăiască,” de mii de glasuri. (Va urma.)

Varietăți.

* (O școală de drept musulman.) După cum vesteste diariul oficial din Bosnia, Maj Sa a sancționat statutul pentru înființarea unei școli de drept, destinat a pregăti personalul pentru tribunalul șariatului la Serajevo. Acest tribunal religios mohamedan se va pronunța asupra tuturor afacerilor musulmanilor cu privire la dreptul de succesiune, la căsătorii și la banurile vakufuri.

* (Candidatul de comite suprem pentru comitatul Caraș-Severin) Diariul guvernamental din Cluș „Kolozsvar” aduce știrea, că pentru postul de comite suprem al comitatului Caraș-Severin, s'ar aduce în combinare dl Demetriu Bonciu, notariu public în Arad, ear pentru eventualitatea aceasta, pentru postul de notariu public în Arad se aduce în combinare dl avocat Petru Truța, care după cum se știe este ginerele dlui Bonciu. Încât e basată aceasta știre, ne va dovedi viitorul.

* Din Mehadia se anunță că lumea se adună mereu. Petrecerile sunt de tot vesele mai ales de când a luat inspecțiunea d. conte Porcia. Trupa teatrală a d-lui Ionescu seceră succese strălucite. Se așteaptă celebra cântăreață română d-na Vladaia. Persoane notabile și familii mari cercetează băile Herculane. Amabilele familii a d-lui conte Porcia, Dr. Popovici, dr. Vuia se bucură de o stimă generală din cauza ospitalității, ce arată față cu străinii.

* (Petrecere) Junimea romană din Reghin și jur va aranja Petrecerea de vară îndatinată la 9 August st. n. în sala promenadelor din loc. Venitul curat este destinat pentru departamentul XVII al asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român. Prețul intrării: de persoană 1 fl. v. a. de persoană în familie preste 2 membri, câte 70 cruceri v. a. Inceputul la 5 oare p. m. Cu aceasta ocaziune se vor produce și jocurile „Călușeriul” și „Bătuta”. Oferte marinimoase se primesc cu mulțămă și se vor cuita pe cale țiaristică.

* Monumentul lui Radetzki. Sumă încasată pentru ridicarea monumentului Radetzki a atins cifra de 218.398 fl. 9 cr.

* (Mulțămă publică). Un act de pietate și filantropie a sîrșit în zilele aceste P. O. Domn Mihaiu Cirlea, notariu public în Abrud, făcînd un deposit de 100 fl. la cassa de economii „Auraria” în Abrud sub numele: „Fundăția Mihaiu și Cornelia Cirlea nasc. Boșota” în favorul reuniunii femeilor române din Abrud-Abrudsat și jur, cu scop de a se ajutara fetițele sîrăce cu premii și cărți dela școala acestei reuniuni, ceea ce a făcut-o intru eterna memorie a răposatei în Domnul și mult regretatei sale consoarte Cornelia nasc. Boșota, și pentru care faptă nobilă din partea subscrișilor, în numele comitetului sus numitei reuniuni, i-se aduce P. O. D. Mihaiu Cirlea, notariu public în Abrud, cea mai călduroasă mulțămă, și cu atât mai vîrtos, căci înainte de aceasta cu vre o câteva luni, și pre când și neuitata Cornelia nasc. Boșota era în viață, amîndoi s'au făcut membrii fondatori ai reuniunii noastre, solvind tacsa de 10 fl. fie-care.

Să dea Dîeu, ca precum fructele acestei fapte vor fi ajutor și mîngăiere unor copile sîrăce, astfel să fie și mijlocitoare pentru odichna fericită a sufletului nobil a neuitei reparate în Domnul, ear P. O. D. dîrutor ajutoare, la o viață fericită de aici înainte, și noauă celorlalți o însuflețitoare întărire și îndemnare tocmai acum, când nu preste mult avem să sîrbăm deschiderea altariului muselor a femeii române, adecă a școalei noastre de fetițe, ceea-ce dorim din tot sufletul.

Abrud, în 8/20 Iuliu, 1887.

Anna Gall,

președ.

Alecsandru Ciura,

secretar.

* (O glumă englesă.) Un glumeț, și de acestia nu prea lipsesc în Anglia, răspundise șgomotul, că regina Victoria era hotărîtă să înzestreze toți copiii englezi născuți, la 22 Iuniu, ziua aniversării iubileului ei. Darul regal consista în câte un leagăn de argint de fie-care copil. Ca fulgerul șcirea se lăfise în tot regatul-unit și sute de scrisori, însoțite de acte de nascere, sosiră la castelul Windsor.

* (Răsboiul.) S'a făcut calculul tuturor rășboaelor, consultăndu-se documentele cele mai autentice și istoriile cele mai acreditate ale timpului vechiu. Primul rezultat al acestui calcul e, că de când cu rășboiul Troian și până în ziua de azi n'a trecut încă nici măcar un singur an fără de resbel pe supra fața pămîntului. Al doilea rezultat e, că fie-care secul dă cel puțin 40 milioane de oameni dela 20—30 de ani, distruși în aceste rășboae politice, religioase și internaționale.

* (Navigația aeriană.) Coslovici aeronaut rus, se pare a fi aflat cărna baloanelor. Pentru ca invențiunea să rămână secretă a comandat fabricarea diferitelor părți ale aerostatului lui în mai multe țări din Europa. Aerostatul va avea o lungime de 200 urme.

* Stanley vestitul bărbat, care a întreprins călătoria prin Vestul Africii și care avea de gând a cutreera întreaga Africa a fost împușcat în o luptă cu indigenii, purtată pentru mijloace de nutremînt. Vestea aceasta a adus-o firul telegrafic din Sanct-Thomas societății vest-africane.

* (Bibliografic.) „Gazeta Săteanului” din R-Sarat — An IV. No. 11, 5 Iuliu 1887 e de următorul cuprins:

Cum se pot vindeca bubele țerei: M. de la Korn. Corespondența „Gazetei Săteanului” din Transilvania: I. Georgescu. — Medical practic. Un amic al poporului — Corespondența „Gazetei Săteanului”: Vasile Sala — Inul: C. C. D. — Cobească scandens: Un amator de flori. — Grădinele de iarnă pe acoperimintele caselor: Săuceanul — Phasianidele (Pesani): Magaud d' Aubusson. — Sulimanul: I. Aristotel. — Corespondența „Gazetei Săteanului”: Zamfir. — Statua unui sătean: K. — Din localitate: Interim. — Din Țară: X. — Buletin Comercial. — Miscellanea Un econom român

Gravuri negre: Grădinele de iarnă pe acoperimintele caselor. Decapitalul, care vorbește. Găina „Carbune aprins.” — Gravuri colorate: Cobească scandens. Inul cu floarea albastră. Tabloul fotografic: Fondatorii „Gazetei Săteanului.”

Recensiume.

Vêrful cu dor, la 29 Iuniu, 1887.

(Urmare din Nrul 70.)

Erupțiunea rășboiului de independență în America de nord.

Originea locuitorilor și pozițiunea geografică a teritoriului locuit de dinșii.

Numerul preponderant al locuitorilor Americii de nord a fost tot deauna dela descoperire incoace de origine anglo-saxonă. Cei-ce aparțin acestui po-

por totdeauna erau deprinși cu anumite concepte, cu anumite idei de guvernare proprie, cari căutau numai ocazia ca să se afirme.

Posiția geografică a acelor țări a fost foarte potrivită intru introducerea și înăbușarea unui self-governament — aplicându-i-se populațiunii o constituție democratică și totodată independentă. Condițiunile solului moral erau eselențe pentru astfel de transfigurațiuni sociale și de stat. Departe de patria mamă, coloniile nu puteau fi ținute sub aceeași disciplină a puterii centrale a statelor. Astfel dară distanța imensă de o parte, imperfecțiunea mijloacelor de comunicațiune de altă parte; — mai adauge aci natura pământului patriei celei noue, țara nouă, idei nouă ajutorul moral și material, dat lor de Franca, care nu s'a uitat și nu se uită cu ochi buni la perfidul Albion; toate acestea îmbărbătară coloniile la o revoluțiune anuală, în urma căreia Anglia nu-și mai putu câștiga prin mijloace asupritoare respectul voinții sale pe pământul american.

b.) Premise istorice și motivare psihologică.

Toți locuitorii anglo-sacsoni după originea lor aveau de multe sute de ani aplicare și o predilecțiune ne mai vedută la alte popoare — mai cu seamă în evul mediu — către așa numitul „self-governament,” — către guvernare proprie. Strămoșii colonilor veniră din Britania, unde a fost foarte dezvoltat din epoce depărtate simțul constituțional, căruia i-s'a și dat espesime în prăcsă prin instituțiunea parlamentară. Dară dintre toate drepturile constituționale ei țineau a fi cel mai de mare importanță dreptul de a decide singuri asupra dărilor publice.

Caro I a trebuit să sufere moarte; eară Iacob II a fost igonit de pe tronul țerei. Elementul dominant în cercul de idei al poporului englez a fost ideea, după care locuitorii se simțiau obligați d'a

plăti statului numai acele contribuții, cari erau votate prin reprezentanții proprii.

Acest element a trebuit să fie foarte puternic mai ales în acei englezi, cari nefind odată mulțumiți nici chiar cu stările din patria mamă, au emigrat din Anglia, din patria lor natală în America.

Cu aceea ocaziune emigranții englezi și asigurară prin documente regesci drepturile lor cetățenesci, între cari era și dreptul d'a hotări singuri despre dările publice. Pe această basă se organizară țările cele nouă și se desvoltară într'un timp de două sute de ani.

„Darea de timbru,” decisă prin guvernul englez, stetea într'un contrast nedelaturabil cu elementul dominant în cercul de idei al coloniștilor, adică cu principiul d'a hotări singuri despre dările publice. Aceasta împregiurare formează primul punct de controversă.

Vedând guvernul, că coloniștii nu vor nici-decum să respecteze „legea de timbru” o revocă. Prin această dispozițiune guvernul, dându-și pe față slăbiciunea, ideea coloniștilor d'a hotări singuri despre dări, se întări și mai mult. După un timp scurt guvernul englez aduse altă lege, prin care ordonă a se plăti dare pentru ceaiul chinezesc. În urma acestei ordinațiuni se formă o opozițiune și mai mare al doilea punct de controversă.

Cu ocaziunea întâmplării dela Boston, câțiva coloni ultraisti au afundat 342 de lași încărcate cu ceai chinezesc. După-aceea a urmat ciocnirea sângeroasă dela Lecsinton.

Față de aceste trei elemente și momente psihologice stetea: Simțul de alipire al coloniștilor către semenii lor, unitatea limbii, dependența spirituală, conștiința și convingerea despre imperfecțiunea mijloacelor materiale, pe cari le-ar fi putut întrebunța spre apărarea lor și mai cu seamă fide-

litatea lor moștenită pentru regele englez. Între coloniști și englezi nu esistă unitatea de religiune, ba partea cea mai mare dintre strămoșii aceluora au emigrat chiar în urma persecuțiunilor religioase: deci judecând din punctul de vedere psihologic, conștiința istorică era vie în descendenții lor, îndemcându-i mai mult la despărțire de către patria mamă, decât la unirea cu dânsa.

(Va urma.)

Loterie.

Sâmbătă în 23 Iuliu 1887.

Table with lottery results for Viena and Timișoara. Columns: Location, 20, 30, 73, 24, 68, 58, 47, 27, 71, 1.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 23 Iuliu n. 1887.

Table with financial data for Viena and B-pestu. Columns: Item, Viena, B-pestu.

Nr. 446. [1623] 1-3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de clasa a III din Sălciava de sus, protopresbiteratul Lupșei, pentru ocuparea acestui post de paroch se escrie concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.” Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

- 1. Birul proeșc dela 150 case câte 20 litre bucate (parte grâu, parte cucuruz) de una casa.
2. Folosirea usufructului din cimiteriu, a unui fenaș și a unei grădini de cucuruz.
3. Lemnele trebuincioase de foc și
4. Venitele stolari regulate prin sinodul parochial, cari toate la olaltă dau un venit anual, calculat în bani, de 413 fl. v. a.

Doritorii de a concurge la acest post se-și astearnă suplicile instruite

conform prescrișelor stat. org. și regulamentului pentru parochii din 1878 acestui oficiu protopresbiteral până la termenul supranumit.

Ofenbaia, în 9 Juniu, 1887.

În conțelegere cu comit. par. respectiv.

Ioan Danciu, protopresbiter gr. or.

Nr. 695—1887 [1621] 3—3

CONCURS.

La scoalele reuniunii fostilor grănițeri din regimentul I român sunt de conferit pe calea concursului:

- 1. Postul de învățatoriu dirigit la scoala din Cugieriu comitatul Hunedoarei, cu salariu anual de 350 fl. v. a., apoi cuartir și lemne de foc.
2. Postul de învățatoriu dirigit la scoala din Veștem, comitatul Sibiiului, cu salariu de 300 fl. din fondul scol. central, precum și cuartir și lemne de foc.

3. Postul de învățatoriu secundariu la scoala din Jina, comitatul Sibiiului cu emolumentele: 200 fl. v. a., din fondul scol. centr. cuartir și lemne după trebuință; și în fine

4. tot la Jina postul de învățatoriu adjunct cu 180 fl. din fondul central, apoi cuartir și lemne de foc. Reflectanții la aceste posturi au se-și subștearnă suplicile instruite cu diploma de cualificațiune din studiile pedagogice și din limba maghiară, eventual și alte documente cel mult până în 10 August a. c. st. nou la: Comitetul administrativ al fondului și scoalelor fostilor grănițeri din regimentul I rom. în Sibiiu.

Nr. 144 [1622] 3—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de clasa II-a Mociu, protopresbiteratul Clușului, prin aceasta se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele sunt:

- 1. Porțiune canonică 33 jug. arătoriu și fenaș, à 8 fl. computat jugerul, 264 fl.
2. Folosirea casei, grădinei și a supra-edificatelor din curtea parochială 100 fl.
3. Dela 110 familii câte o merță mică 16 cupe de cucuruz sfărmat, și câte o țig de lucru cu palma, 110 fl.
4. Dela 140 familii venitul stolarii, 49 fl.
5. Alte prestațiuni sigure.

Doritorii de a concurge la acea sta parochie, sunt poftiți a-și înainta suplicile lor instruite conform prescrișelor statutului organic și regulamentului pentru parochii, până la termenul sus arătat, sub-semnatului oficiu.

În conțelegere cu comitetul parochial. Clușiu, 27 Iuniu, 1887. Oficiul protopresbiteral gr. or. rom.

Vasiliiu Roșescu, protopresbiter.

Înștiințare.

Reuniunea femeilor române din Brașov a înființat, după cum se scie, un internat, cu scop de a instrui fetițele aședate aci în menajul casei, precum și în diferite lucruri de mână, ce cad în sfera unei bune economice, și anume se învață aci: a) a pregăti tot felul de mâncări; b) a spăla și a călca tot felul de albituri; c) a coase la mașină albituri și vestimente; d) a torcea, a țese pânză, postav, covoare și alte lucruri pentru trebuințele casei (industria de casă); e) a cultiva legumi; f) reguli igienice.

În acest internat se primesc:

A. Interne.

- 1. Fără plată fetițe orfane, sârăce, care vor fi absolvat 3—4 clase primare, și vor fi împlinit 14 ani. Aceste fetițe vor provede toate serviciile interne.
2. Cu plată se primesc: parte fetițe de acelea, cari au absolvat clasele primare și vor se cualifica numai în lucrurile, care se instruează în internat; parte de acelea, cari pe lângă această cualificare vor se continue învățământul la vre-una din scoalele din loc.

Pentru instruciunea în lucrurile de sub a, b, c, d, e, f, precum și pentru întreaga alimentare (nutrire) se plătesce anticipativ 10 fl. pe lună pentru fiecare fetiță.

B. Esterne.

Fetițe de acele din Brașov, care vin în internat numai preste di, plătesc pentru instruciunea de sub punctele a) până la f) precum și pentru mâncarea de prând și de seara (ojină) 6 fl. pe lună.

Părinții, care voesc se-și așede ficele lor în acest internat, au se se adreseze la subscrișia presidentă până la 15 August st. v.

Agnes Dușoiu m. p., presidentă.

Dr. Nicolau Pop m. p., actuar.

[1624] 1—3

Medicament pentru boala de fungie,

tuberculoasă (oftică), astmă (respirațiune), catar cronic de plumăni etc. prin Ecshalatiune de gas (cu ajutoriul injețiunii rectale).

Necredutul, ideatul admirabil și nerealisabil al medicilor, se poate ctepti sigur și de tot prin mijlocul acestei metode de cură! Despre efectul medical sigur și admirabil mărturisesc următoarele espurneri alăturate în scurt, dar mai ales atestatele profesorilor de renume european, și cari se legitimează prin prescripțiile medicale prezente din și afară din țeară:

„Adeseori chiar după trei întrebunări a ecshalatiunii de gas cu ajutoriul injețiunii rectale pere: tusea, frigușile, scupiparea, (flegma) și mirosul greu de endoare Greutatea corpului se sporesce pe septemână cu 1/2—1 kilogram. Pațientul se vindecă și și poate ear începe activitatea obositoare a vieții.

„La astmă, după o 1/2 de oară dela întrebunțarea ecshalatiunii de gas, isedă un indem pentru respirațiune. La întrebunțarea mai departe a curei nu se mai repețesc atacurile.” Chiar și coardele vocale distrucate și plumăna pe jumătate distrucată încă se vindecă. Dintre 30 de pațienți în ultimul stadiu al tuberculoșei s'au mēntuit toți de tot prin mijlocirea injețiunii de gas.

Precum în cele mai mari spitalleri din lume, astfel și în spitaller imperial reg. comun din Viena află aparatul ecshalatiunii de gas cea mai mare întrebunțare. — Atestatele celor vindecăci o dovedesc.

Aparatul ces. reg. a. p. al ecshalatiunii de gas (injețiunii-rectale) este complet, cu adausul la producerea gasului, dimpreună cu instruciunea întrebunțării pentru medici; și pentru întrebunțarea însași a bolnavilor prin

Dr. Carl Altmann, WIEN, VII. Mariahilferstrasse Nr. 80, se poate primi pentru 8 fl. și 30 cr. pentru pachetare, cu bani gaia sau cu rambursa postală.

Cura în sine nici nu molestează și nici nu strică.

[1588] 20—50